

ฉบับสุดท้าย

เรื่อง

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2547

เรื่อง

องค์การบริหารส่วนตำบลลำปางวัง
อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อบัญญัติ

เรื่อง

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2547

เรื่อง

องค์การบริหารส่วนตำบลลำปางวัง
อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

คำแถลง

เรียน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ลำปางรอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลลำปางรอง จึงได้ร่างข้อบัญญัติว่าด้วย เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2547 เพื่อปฏิบัติการควบคุมและการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535

จึงได้นำเสนอข้อร่างบัญญัติ ว่าด้วยเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2547 เข้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำปางรอง เพื่อขอความเห็นชอบ และอนุมัติใช้ต่อไป

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลลำปางรอง

ลงชื่อ.....นายกององค์การบริหารส่วนตำบล

(นายสงวน ที่รักษ์)

ลงชื่อ.....รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล

(นางงามตา ศิริวรรณ)

ลงชื่อ.....รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล

(นายเชวงศักดิ์ แสนมณี)

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติตำบลนางรอง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2547

.....

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมและจัดเก็บค่าธรรมเนียม การกำจัดสิ่งปฏิกูล ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ประกาศใช้บังคับ จึงเห็นสมควรร่างข้อบัญญัติตำบล เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด การจัดระเบียบในการเก็บ ขน และ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการห้าม ถ่าย เท ทิ้ง ทำให้มีขึ้นในที่ หรือ ทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย นอกจากองค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง ไว้ให้ ให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้อง ด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคาร หรือสถานที่นั้น ๆ

วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติและการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียม

ข้อบัญญัติตำบลนางรอง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2547

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติตำบลนางรอง ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูล
ฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. 2537 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง โดยความเห็นชอบจากสภา
องค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง และโดยอนุมัติของนายอำเภอโนนดินแดง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2547”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง เมื่อได้ประกาศ
โดยเปิดเผยที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น
ใดส่วนที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“**สิ่งปฏิกูล**” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่ง
โสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“**มูลฝอย**” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่
อาหาร เศษสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“**ที่หรือทางสาธารณะ**” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“**อาคาร**” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้น
อย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“**เจ้าพนักงานท้องถิ่น**” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง

“**เจ้าพนักงานสาธารณสุข**” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“**พนักงานเจ้าหน้าที่**” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง หัวหน้าส่วน
สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม นักวิชาการสุขาภิบาล เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน เจ้าพนักงานสุขาภิบาล

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจ กระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นการครั้งคราว หรือเป็นการจรเป็นไปตามฤดูกาล

ข้อ 5 ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้โดยเฉพาะ

ข้อ 6 ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะหรือสาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้อำนาจหรือเก็บมิติดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรบกวนข้างนอก

ข้อ 7 ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 8 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานในครอบครองของตน

ข้อ 9 ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว และมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 10 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือขยะมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 11 ให้นายจ้างจัดให้มีส้วมอันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้างตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

- (1) สถานที่ทำงานมีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำห้องส้วมไม่น้อยอย่างละ 1 ที่
- (2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกินกว่า 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และห้องส้วมไม่น้อยกว่า 2 ที่
- (3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกินกว่า 80 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และห้องส้วมไม่น้อยกว่า 3 ที่
- (4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 80 คน ขึ้น ไปให้มีห้องน้ำและห้องส้วมเพิ่มขึ้นอีกอย่างละ 1 ที่ สำหรับลูกจ้างทุก ๆ 50 คน
- (5) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชายและหญิงให้มีห้องน้ำห้องส้วมสำหรับหญิงไว้เฉพาะพอสมควร

สำหรับส้วม ต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและให้มีกระดาษชำระตามสมควร และมีอ่างล้างมืออย่างน้อย 1 อ่าง หรือ 1 อ่าง ต่อส้วม 4 ที่

ข้อ 12 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคร้ายติดต่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศ หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามข้อกำหนดดังนี้

- (1) ตัวเรือนส้วม ต้องมั่นคง แข็งแรงและมีฉนวน
- (2) พื้นที่ในห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.9 เมตร
- (3) พื้นที่ห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงอย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้องส้วม
- (4) ต้องมีพื้นที่ระบายอากาศอย่างน้อย ร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ
- (5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างน้อย 5 ฟุต - เทียน
- (6) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่นและแมลงพาหะนำโรคได้ด้วยน้ำสูงจากพื้นห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร
- (7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้า-ออกได้ และมีความจุอย่างน้อย 0.75 ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึม หรือร่องซึมพื้นดิน หรือถังกรอง หรืออื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน
- (8) ที่ฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้ว สูงเหนือหลังคาส้วม
- (9) มีน้ำสำหรับราดส้วมอย่างเพียงพอ
- (10) ต้องรักษาความสะอาดส้วม และใช้ส้วม ไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ นอกส้วม
- (11) จัดให้มีส้วมถูกสุขลักษณะในปริมาณที่เพียงพอกับคนงาน คือ ส้วม 1 ที่ต่อคนงาน 25 คน

2. จัดให้มีถังที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดทุกครอบคร้วและมีที่รองรับขยะรวมขนาดความจุ 200 ลิตร ต่อ 60 คน ต่อวัน และมีการปกปิดป้องกันสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องเก็บกวาดขยะ โดยเฉพาะขยะเปียก ต้องเก็บในถังที่มีฝาปิดหรือเก็บในถุงพลาสติก

3. จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ หรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ 13 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าสถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ต้องด้วยลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแล้วผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ซึ่งตนครอบครองโดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 14 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหะสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ 13 และผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหะสถานซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 15 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง ทำการขนถ่าย เขี่ย หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รดขน หรือสถานที่เทมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือตั้งอยู่ในที่ทางสาธารณะ

ข้อ 16 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรองรับ รื้อขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลองค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง

ข้อ 17 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18 ผู้ใดจะขอรับอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในองค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง ตามข้อ 17 ให้ยื่นคำขอตามแบบ และเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลนางรองกำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 19 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขอใบอนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในเวลาเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรืออาจยังมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นตามกำหนดวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 20 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่รับอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียม ที่ค้างชำระวันแต่ผู้ได้รับมอบใบอนุญาตจะได้บอกยกเลิกดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องค้างชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว ถ้าผู้ดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่า สองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน ๙ .

ข้อ 21 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 22 เมื่อผู้ได้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการการรับทำการเก็บขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลนางรองกำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ 19

ข้อ 23 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 24 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเลิกดำเนินการ

ข้อ 25 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหาย หรือ

(2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำระในสาระสำคัญ

ข้อ 26 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีเดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและคันขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังคันขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำระ ในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 27 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และ ข้อบัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็น หนังสือหรือส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก ในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือ ตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

(4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(5) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะ ก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างใน การตรวจสอบ ตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 28 หากผู้ดำเนินการทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าดำเนินการนั้นก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันสงสัยว่าจะเกิด อันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้น ไว้ทันทีเป็น การชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจในแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่กรณีที่เป็นคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 29 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือข้อบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นไว้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 30 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงที่ออกพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินกว่าสิบห้าวัน

ข้อ 31 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

หรือข้อบัญญัติ

(3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือข้อบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 32 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 20 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยหยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือ นั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบ หนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ 33 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับ ใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิก ถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 34 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ 20 วรรคสอง ข้อ 28 หรือมีคำสั่งในเรื่อง การไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ 19 หรือไม่อนุญาตให้ติดต่อบุคคล ตามข้อ 22 หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตาม ข้อ 31 หรือกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 29 ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมี สิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่งเว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 17 มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 36 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 18 ข้อ 24 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคแรกแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 5 ถึง ข้อ 16 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 37 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือ หลักฐานหรือชัดเจน หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงาน สาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อบัญญัติ ข้อ 27 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 38 ผู้ดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อบัญญัติ ข้อ 20 วรรคสอง หรือ ข้อ 28 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 วรรคแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

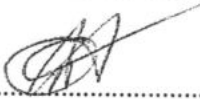
ข้อ 40 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้อ 21 หรือข้อ 25 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 41 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 42 ผู้ซึ่งประกอบกิจการทำการเก็บ ขน กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องมาขึ้นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้จากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อได้ขึ้นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบ กิจการต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 43 ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลำปางรอง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม ข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่..... - 20 ก.ค. 2547

(ลงชื่อ).....

(นายสงวน ที่รักษ)

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลำปางรอง

อนุมัติ

(ลงชื่อ).....

(นายบรรพต สีนเจริญ)

นายอำเภอโนนดินแดง

ใบอนุญาตประกอบกิจการการค้าจัดสิ่งปฏิภูมและขยะมูลฝอย

เล่มที่.....เลขที่.....

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลำนางรอง

เจ้าพนักงานท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลลำนางรองอนุญาตให้นาย/นาง/
นางสาว.....

หนังสือรับรองนิติบุคคล สำนักงานหุ้นส่วนบริษัท.....ลงวันที่.....(กรณีนิติบุคคล)
อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....ตรอก/ซอย.....หมู่ที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ดำเนินกิจการการค้าจัดสิ่งปฏิภูมและขยะมูลฝอย สถานที่ชื่อ.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โทรศัพท์.....โทรสาร.....ตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.2535 และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำนางรอง เรื่องการค้าจัดสิ่งปฏิภูมและขยะมูลฝอย
พ.ศ. 2547 ค่าธรรมเนียม.....บาท ใบเสร็จรับเงิน เล่มที่.....เลขที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

1. ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำนางรอง ว่าด้วยการจัดสิ่งปฏิภูมและขยะมูล
ฝอย พ.ศ. 2547 และปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขคำสั่งของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นคำแนะนำของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจน ระเบียบข้อบังคับ และประกาศขององค์การ
บริหารส่วนตำบลลำนางรอง

2.....

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมเก็บขนสิ่งปฏิกุลหรือมูลฝอย

ลำดับ	รายการ	บาท
1	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกุลหรือมูลฝอย ตามมาตรา (20)4	
1.1	ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกุลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ	40
	เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	20
	เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	
1.2	ก. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	
	วันหนึ่งไม่เกิน 50 ลิตร เดือนละ	10
	วันหนึ่งเกิน 50 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร เดือนละ	15
	วันหนึ่งเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 200 ลิตร เดือนละ	20
	วันหนึ่งเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 300 ลิตร เดือนละ	30
	วันหนึ่งเกิน 300 ลิตร แต่ไม่เกิน 400 ลิตร เดือนละ	40
	วันหนึ่งเกิน 400 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร เดือนละ	40
	ข. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน 500 ลิตรขึ้นไป	
	วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร (1,000) เดือนละ	100
	วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	300
	ค. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	300
	เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตร	100
2	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต	
1	ใบอนุญาตดำเนินกิจการตามมาตรา 19	
	ก. รับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกุลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนการคิดค่าบริการ ฉบับละ	5,000
	ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกุลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนการคิดค่าบริการ ฉบับละ	5,000